

rem fuisse præcipuis Apostolorum. Nempè hæc, quæ juxta Græcum est expositio, propter obsecritatem magis relinquit locum Theodoro Beza, & Janfenistis Calvinistarum sectatoribus, ut Paulum faciant autoritate nullo modo inferiorem Petro. Quæ hæresis ab Innocentio X. anno 1647. condemnata est. Retè Cornelius a Lapide respondet Beza, quod nos Janfenistis; Paulum non fuisse inferiorem in laboribus, & gratiis Apostolicis, & passionibus, de quibus ibi agebatur, non in primatu, de quo minime cum Petro contendit, neque, se negat ei subditum. Ita interpretes Catholici accipiunt etiam illud cap. 12. v. 11. *Nibil enim minus fui ab iis, qui sunt supra modum Apostoli*; Sed hæreticis fixum est, ubique occasionem quærere stabiliendi errorem. Prætereo innumeras alias Textus facti, & versionis vulgæ mutationes, præsertim non apertam cum Janfenianis novitatibus passim notis, præ se ferentes connexionem.

Sensum sanum patitur, sed & perniciosum obvium titulus hic à Quesnello præfixus. Evangelii S. Joannis capiti 10. §. 3. *Brebis de Jესus entendent sa voix: ne peuvent perir: Oves Christi audiunt vocem ejus: perire non possunt*: Istud toto capite nusquam asseritur, neque verum est acceptum sensu potestatis antecedentis, quæ sola libertatem constituit, & propriissimè dictam necessitatis antecedentis expertem facultatem. Quod prædestinati perire non possunt, supposita prædestinatione, & ut in scholis loquimur, in sensu composito prædestinationis, ac potestate consequente, sive cum actu conjuncta, nemini dubium est. Sed cum potestatis nomine passim intelligatur antecedens, quæ, ut dixi, propriissima, & libertati unicè sufficiens potestas est, videtur consultius, & ad animarum fructum utilius dicendum cum Cornelio a Lapide in Joannis cap. 10. v. 28. „ Dupli-
„ ces sunt oves Christi, primò omnes fide-
„ les, & Christiani: secundò omnes, & so-
„ li prædestinati, electique ad gloriam. His
„ secundis propriè competunt hæc verba
„ Christi; priores enim, puta fideles omnes,
„ sunt oves Christi gregales, & communes,
„ è quibus multi pereunt, & damnantur.
„ Ita S. Augustinus ostendit de ovibus
„ quare non pereant: de ovibus enim, de
„ quibus dicitur; *Novit Dominus qui sunt*
„ *ejus, nec lupus rapit, nec fur tollit, nec*
„ *latro interficit.* Posteriores ergo sunt oves
„ Christi è grege fidelium electæ, & singu-
„ lares, è quibus nullus perit, sed omnes sal-
„ vantur: de prioribus tamen quoque ait
„ Christus; *Ego vitam æternam do eis; quan-*
„ *tum scilicet ex me est, quia nimirum pro-*

„ mitto eis vitam æternam, meamque opem,
„ & gratiam, omniaque necessaria ad illam
„ ipsis offero, optoque ut salventur. Quod
„ ergo nonnulli ex eis pereant, & damnen-
„ tur, non mea, sed ipsorum est culpa, qui
„ me audire, gratiæque meæ cooperari no-
„ lunt. Nam nec Diabolus, nec quis alius,
„ tam potens est, ut eas rapere possit de ma-
„ nu mea; si ipsi in ea permanere velint, no-
„ lintque rapi. Gratia enim mea, quam eis
„ do, tam potens est, & valida ut, si ei coo-
„ perari usque ad finem vitæ velint, nemo
„ eos possit à me abripere; sed si ipsi liberè
„ me relinquunt, non est hic raptus, sed li-
„ ber eorum abitus, apostasia, discessus. Ita
„ Cyrillus, Leontius, Theophylactus, Mal-
„ donatus. Vult enim dicere Christus, nul-
„ lam esse tantam vim, quæ fideles à se ab-
„ trahere, & abripere possit; esto ipsorum
„ libertatis sit, posse à Christo abire, eum-
„ que deserere.

CAPUT XVII.

De factata à Quesnello omnium Observa-
tionum suarum veritate.

QUANTUM verò, (inquit) ad Mora-
les ipsas in Textum novi Testa-
menti Considerationes, de qui-
bus, quantum existimo, præcipuè
agitur, si in opere tamdiu à piis viris per-
lecto, tam severè à gravissimis Theologis
castigato, tam eruditè à doctissimis Episco-
pis vindicato, qui omnes aliud nihil, quàm
veritatem ipsam, & Ecclesiæ utilitatem
spectabant, difficultatis tamen aliquid
etiamnum superest, id profectò non aliunde
potest oriri, quàm aut ex aliqua for-
tasse vocum ambiguitate, aut ex brevita-
te sententiarum, aut ex eo quod Theolo-
gi exteri idiomatis Gallici vim, ac pro-
prietatem non satis assequantur; quod ex-
traneis solet contingere, quibus illius
usus, & exercitatio deest.

Solo digna Quesnello audacia, atque
impudentia est, summum Pontificem tali epi-
stolâ convenire, quâ dum reverentiam pro-
fitetur, ac demissionem, solenne ejus judi-
cium, & prolatam supremâ autoritate sen-
tentiam accusare non veretur de ignorantia,
imprudencia, injustitia, de tot erroribus,
quot illa censuris *Considerationes morales* qua-
driennio ante confixerat. Non levis enim
imprudencia, & injustitia fuisset, ob solam
vocum ambiguitatem Considerationes illas, seu
Observationes à pluribus Episcopis approba-
tas proscribere, tanquam continentibus Do-